

РЕШЕНИЕ

№ 5322

гр. София, 17.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав**, в публично заседание на 30.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **2210** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е образувано по жалба на „ПЕТРОВ КОМЕРС 98“ ООД ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес [населено място], представлявано от управителя Г. И. И., чрез адвокат В.С. и адв. С.-САК, срещу акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) №0644/01.02.2024г., издаден от Й. Д. М. на длъжност Началник сектор „Ревизии и проверки“-1, ТД НАП „Средни данъкоплатци и осигурители“.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като издаден при допуснато съществено процесуално нарушение и несъответствие с материалния закон. Твърди се, че при преценка на критериите решаващият орган неправилно е приел, че жалбоподателят и изброените в АУПДВ дружества- „АРТ 2000“ ООД, „ВИКТОРИЯ РИНГ“ ЕООД и „АЛПЕН“ ЕООД са свързани предприятия по смисъла на чл.4 ал.5 от ЗМСП и Указанията на процедурата и за периодите 2019 и 2020г. персоналът на „ПЕТРОВ–КОМЕРС 98“ ООД покрива изцяло законовите критерии за допустимост по Схемата за подкрепа. Твърди се, че АУПДВ е немотивиран, доколкото в него не са посочени нито норма от ЗУСЕСИФ, нито Условието за кандидатстване по Схемата за подкрепа като влязъл в сила акт, а отделно от това не е посочено коя от хипотезите по чл.26б ал.5 от ЗМДВИП е налице, доколкото не е конкретизирано дали става въпрос за „неправомерно получени средства, недължимо платени или надплатени суми“ от „ПЕТРОВ –КОМЕРС 98“ ООД. Твърди се, че проверката от страна на НАП е следвало да бъде извършена преди отпускане на средствата и в този смисъл начисляването на

лихви е вследствие на грешки на НАП, а не на дружеството. С жалбата се оспорва и АУПДВ и в частта на установените лихви като се твърди, че е немотивиран, тъй като не е посочено правното основание. В жалбата се оспорва компетентността на органа, издал акта, като се твърди, че АУПДВ е издаден в нарушение на предвидената в закона форма, тъй като актът не е подписан с КЕП, поради което следва да се счита за нищожен. Отделно от това се твърди, че АУПДВ е постановен при съществено противоречие с основните принципи на АПК и по-конкретно принципа на истинността в чл.7 АПК и принципа на съразмерност, установен в чл.6 АПК. Искане от съда отмяна на АУПДВ, като алтернативно се иска АУПДВ да бъде отменен в частта за установените лихви за просрочие.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, моли за отмяна на АУПДВ. Позицията се базира на изготвената по делото съдебно-компютърна експертиза, като твърди, че положения КЕП на оспорвания акт не отговаря на стандартите на ЕС, като счита АУПДВ №0644/01.02.2024г. за нищожен. Отделно от това, се позовава на изготвената съдебно-счетоводна експертиза, като счита, че дружеството е отговаряло на изискванията за малки и средни предприятия към момента на кандидатстване за помощта. Представя подробни писмени бележки. Претендира разноси по списък и представя договор за правна помощ.

Ответникът – Началник сектор „Проверки“ при ТД на НАП –В. Т., в първото проведено съдебно заседание оспорва жалбата, като при приключване на делото не се явява и не изпраща представител.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Дружеството „ПЕТРОВ КОМЕРС 98“ ООД е подало проектно предложение по схема за набиране на заявления за подкрепа BG16RFOP002-2.095, №BG16RFOP002-2.097 и BG16RFOP002-2.101 „Подкрепа чрез оборотен капитал за МСП, засегнати от временните противоепидемични мерки“ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 във връзка с предоставена безвъзмездна финансова помощ

В хода на процедурата дружеството е подало декларации за обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4 от Закона за малките и средните предприятия (ЗМСП), в които е декларирало, че предприятието съгласно чл. 3 и чл. 4 от ЗМСП има статус на средно предприятие, както следва:

- по процедура №BG16RFOP002-2.095, с подадено проектно предложение № BG16RFOP002-2.095-0644, в което е посочено, че е свързано предприятие и за 2019 г. е със следните параметри по чл. 3 от ЗМСП: средно списъчен брой (ССБ) на персонала < 250; годишен оборот < 97 500 хил. лв.; стойност на активите < 19 500 хил. лв.;

- по процедура №BG16RFOP002-2.097, с подадено проектно предложение № BG16RFOP002-2.097-5069, в което е посочено, че е свързано предприятие и за 2019 г. е със следните параметри по чл. 3 от ЗМСП: средно списъчен брой (ССБ) на персонала < 250; годишен оборот < 97 500 хил. лв.; стойност на активите < 19 500 хил.

лв.;

- по процедура №BG16RFOP002-2.101, с подадено проектно предложение № BG16RFOP002-2.101-1035, в което е посочено, че е свързано предприятие и за 2020 г. е със следните параметри по чл. 3 от ЗМСП: ССБ на персонала < 250; годишен оборот < 3 900 хил. лв.; стойност на активите < 19 500 хил. лв.

Съгласно Условието за кандидатстване при процедура за директно предоставяне на помощта се извършва оценка на проектното предложение, като единствено при наличие на положителен резултат от оценяването Ръководителят на Управляващия орган от приключване на оценяването взема решение за предоставяне на БФП. В случая оценката на проектните предложения е приключила, въз основа на която са издадени заповеди за отпускане на помощта.

Във връзка с подаденото от дружеството проектно предложение BG16RFOP002-2.095-0644 със Заповед №З-ЦУ-1349/16.04.2021 г. на Изпълнителния директор на Националната агенция за приходите /л.740/ е изплатена безвъзмездна финансова помощ на 19.04.2021 г. на стойност 69630,84 лв.

Във връзка с подадено от дружеството проектно предложение BG16RFOP002-2.097-5069 със Заповед №З-ЦУ-1893/21.05.2021 г. на Изпълнителния директор на Националната агенция за приходите /л.745/ е изплатена безвъзмездна финансова помощ на 26.05.2021 г. на стойност 30654,56 лв.

Във връзка с подадено от дружеството проектно предложение BG16RFOP002-2.101-1035 със Заповед №З-ЦУ-2604/30.07.2021 г. на Изпълнителния директор на Националната агенция за приходите /л.751/ е изплатена безвъзмездна финансова помощ на 30.07.2021 г. на стойност 13093,12 лв.

Със заповед №З-ЦУ-2294/03.11.2023 г., изм. със Заповед №З-ЦУ-84/11.01.2024 г. на изпълнителния директор на НАП /л.30 и л.35, том 1-ви/, на основание чл.10 ал.1 т.2 т.5 и т.19 от ЗНАП и чл.266 ЗМДВИППП, е възложено извършване на проверка на „ПЕТРОВ КОМЕРС 98“ ООД за установяване коректността на данните в декларация за обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4 от Закона за малките и средни предприятия подадена с формуляр за кандидатстване по схема за набиране на заявления за подкрепа BG16RFOP002-2.095, №BG16RFOP002-2.097 и BG16RFOP002-2.101 „Подкрепа чрез оборотен капитал за МСП, засегнати от временните противоепидемични мерки“ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 във връзка с предоставена безвъзмездна финансова помощ

След извършена проверка за установяване коректността на данните в Декларация за обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4 от Закона за малките и средни предприятия е издаден акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) №0644/01.02.2024г., подписан от Й. Д. М. на длъжност Началник сектор „Ревизии и проверки“-1, ТД НАП „Средни данъкоплатци и осигурители“ /л.22, том 1/, с който е установено публично държавно вземане за внасяне е в размер на 113 378.52 лв. / сто и тринадесет хиляди триста седемдесет и осем лева и 52 ст./ и лихва за просрочия към него в размер на 34 367,34 лв. /тридесет и четири хиляди триста шестдесет и седем лева и 34 ст./.

Прието е, че за дружеството не е налице основание за подпомагане, тъй като „ПЕТРОВ КОМЕРС 98“ ООД е недопустим кандидат за финансиране по посочените програми, поради обстоятелството, че дружеството в качеството му на свързано предприятие с „АЛПЕН“ ЕООД, „ВИКТОРИЯ РИНГ“ ЕООД, „АРТ 2000“ ООД и „АРТ ТРЕЙД“ ЕАД, не е със статус на микро-, малко или средно предприятие, тъй като на базата на последните две последователни финансови години (2019 г. и 2020 г.), преди годината на кандидатстване, посочени в подадените при кандидатстване декларации за обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4 от ЗМСП, предприятието има параметри, по-високи от тези по чл. 3 от ЗМСП. Посочено е, че съгласно чл. 3 от ЗМСП, категорията малки и средни предприятия включва предприятията, които имат:

1. средносписъчен брой на персонала, по-малък от 250 души, и
2. годишен оборот, който не превишава 97 500 000 лв., и/или стойност на активите, която не превишава 84 000 000 лв., а в случая видно от подадените Декларации 1, общият брой на ССБ на персонала, на свързаните лица са както следва:

2019 г. – $48,67 + 168,40 + 222,24 = 439,31$

2020 г. – $33,19 + 104,34 + 143,93 = 284,46$

Прието е, че от представените доказателства е видно, че „ПЕТРОВ КОМЕРС 98“ ООД е голямо предприятие, поради което изплатените суми следва да се внесат по сметка на НАП, заедно със законната лихва.

АУПДВ е връчен на „ПЕТРОВ КОМЕРС 98“ ООД на 05.02.2024, като дружеството е обжалвало пред АССГ посочения акт с жалба, подадена на 16.02.2024.

Така описаната фактическа обстановка е установена въз основа на приетите в хода на съдебното производство доказателства, а именно- проектно предложение BG16RFOP002-2.095-0644, Заповед №З-ЦУ-1349/16.04.2021 г. на Изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, проектно предложение BG16RFOP002-2.097-5069, Заповед №З-ЦУ-1893/21.05.2021 г. на Изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, проектно предложение BG16RFOP002-2.101-1035, Заповед №З-ЦУ-2604/30.07.2021 г. на Изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, справки за ССБ на персонала за 2019 г. и 2020 г. за „ПЕТРОВ КОМЕРС 98“ ООД, „АЛПЕН“ ЕООД, „ВИКТОРИЯ РИНГ“ ЕООД, „АРТ 2000“ ООД и „АРТ ТРЕЙД“ ЕАД, справки от НАП за посочените дружества дали са малки, средни или големи предприятия, доказателства относно компетентността на органа, издал акта /том 1-ви/, съдебно-икономическа експертиза, която отговоря на въпроса колко на брой са служителите и какъв е средносписъчният брой на служителите в „ПЕТРОВ КОМЕРС 98“ ООД, „АРТ 2000“ ООД, „АРТ ТРЕЙД“ ЕАД, „ВИКТОРИЯ РИНГ“ ЕООД и „АЛПЕН“ ЕООД за 2019 и 2020г. и колко на брой са служителите в „ПЕТРОВ КОМЕРС 98“ ООД, „АРТ 2000“ ООД, „АРТ ТРЕЙД“ ЕАД, „ВИКТОРИЯ РИНГ“ ЕООД и „АЛПЕН“ ЕООД, които са били в отпуск поради бременност и раждане, в отпуск за отглеждане на дете до 2-годишна възраст и в отпуск при осиновяване на дете до 5-годишна възраст през 2020г. с оглед ЗМСП.

Изготвената на 14.01.2025г. съдебно-счетоводна експертиза е дала отговор на така поставените въпроси, като в заключение е установила следното:

Дружество:	Средносписъчния брой на персонала за 2019	Средносписъчния бр
„ПЕТКОВ КОМЕРС 98“ ООД	53	44
„АРТ 2000“ ООД	234	165
„ВИКТОРИЯ РИНГ“ ЕООД	177	127
„АЛПЕН“ЕООД	0	0
„АРТ ТРЕЙД“ ЕАД	0	0

В хода на съдебното производство е изготвена и съдебно-техническа-компютърна експертиза относно валидността на положения КЕП на органите по приходите, посочени като издатели на електронните документи, както следва: Заповед № 3-ЦУ-2294/03.11.2023г., Заповед № 3—ЦУ—84/11.01.2024 г. на изпълнителния директор на НАП, Акт за установяване на публично държавно вземане № Р-0644/ 01.02.2024 г. и Протокол за проверка за удостоверяване категорията предприятие по ЗМСП и допустимостта на кандидата във връзка с изплатената помощ по процедури № BG16RFOP002-2. 095, №BG16RFOP002-2. 097 и BG16RFOP002-2. 101, към датата на издаването им.

Въпрос 1:

Органите по приходите посочени като издатели на електронните документи както следва: Заповед № 3-ЦУ-2294/03.11.2023г., Заповед № 3—ЦУ—84/11.01.2024 г. на изпълнителния директор на НАП, Акт за установяване на публично държавно вземане № Р- 0644/ 01.02.2024 г. и Протокол за проверка за удостоверяване категорията предприятие по Закона за малките и средни предприятия и допустимостта на кандидата във връзка с изплатената помощ по процедури № BG16RFOP002-2. 095, №BG16RFOP002-2. 097 и BG16RFOP002-2. 101, към датата на издаването им притежавали ли са квалифицирани електронни подписи?

Отговор:

Всички органи по приходите, подписали изследваните документи са притежавали КУКЕП (Квалифицирани удостоверения за квалифициран електронен подпис) към момента на подписване.

Всички изследвани подписи са поставени на база на издадени квалифицирани удостоверения за квалифицирани електронни подписи, издадени в случая от „Борика“ АД, които са доставчик на удостоверителни услуги(ДУУ), преминали одит по eIDAS, следователно те са доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги (ДКУУ). Изследваните документи в Констативно-съобразителната част от настоящата експертиза са подписани с квалифицирани електронни подписи, които са поставени чрез съответните квалифицирани удостоверения за квалифициран електронен подпис, издадени от доставчици на квалифицирани удостоверителни услуги (ДКУУ).

Всички лица - служители на НАП, подписали документите по-горе, са ги подписали със съответното притежавано от тях КУКЕП, което е било валидно и активно към момента на подписване.

Подробности за всяко КУКЕП (квалифицирано удостоверение за квалифициран електронен подпис) са описани в Констативно-съобразителната част от настоящата експертиза.

Въпрос 2:

Изброените във въпрос № 1 електронни документи подписани ли са с квалифициран електронен подпис от всички органи, посочени като техни издатели. В случай, че електронните документи са подписани с квалифициран електронен подпис, същите отговарят ли на Регламент (ЕС) № 910/2014?

В тази връзка е решение по дело С -362/21 . Съдът на Европейския съюз СЕС ,в което се посочва ,че за да бъде КЕП ,положеният електронен подпис,той трябва да отговаря кумулативно на минимум три изисквания на Регламент 9108/2014,както следва:

- Да е усъвършенстван електронен подпис по смисъла на Регламента,
- Да е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис
- Да се основава на квалифицирано удостоверение за електронен подпис, което се издава от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги?

Отговор:

Всички изследвани подписи са поставени на база на издадени квалифицирани удостоверения за квалифицирани електронни подписи, издадени в случая от „Борика“ АД и „Информационно обслужване“ АД, които са доставчици на удостоверителни услуги(ДУУ), преминали одит по eIDAS, следователно те са доставчици на квалифицирани удостоверителни услуги (ДКУУ).

Изследваните .pdf документи в Констативно-съобразителната част от настоящата експертиза са подписани с квалифицирани електронни подписи, които са поставени чрез съответните квалифицирани удостоверения за квалифициран електронен подпис, издадени от доставчици на квалифицирани удостоверителни услуги (ДКУУ).

Всички лица - служители на НАП, подписали документите по-горе, са ги подписали със съответното притежавано от тях КУКЕП, което е било активно към момента на подписване. Подробности за всяко КУКЕП (квалифицирано удостоверение за квалифициран електронен подпис) са описани в Констативно-съобразителната част от настоящата експертиза. Приложение II от Регламента включва подробни технически спецификации, свързани с хардуерните и софтуерните характеристики на устройствата за създаване на квалифициран електронен подпис, включително криптографските алгоритми, защитата на ключовете, механизмите за управление на устройствата и други технически аспекти, необходими за осигуряване на сигурността и надеждността на създаването на такива подписи.

Всички устройства, с които са положени КЕП в процесиите документи, са предоставени от ДКУУ при издаване на КУКЕП. Устройствата са сертифицирани и избрани от списък с разрешени такива, и отговарят на Приложение II от Регламента. Относно .docx документите, подписите не се валидират успешно нито в приложението на МЕУ, нито в софтуера на ЕК, нито пък със софтуер, предоставен от ДКУУ. Валидирането на квалифициран електронен подпис (КЕП), поставен в Microsoft Word, без да се променя форматът на файла, може да бъде в определени случаи трудно, тъй като Word не предоставя директна поддръжка за стандартите на ЕС за КЕП.

Ако се използва квалифициран сертификат в Microsoft Word, подписът може да бъде технически квалифициран, но Word сам по себе си не осигурява цялата необходима инфраструктура за напълно съвместим КЕП според

стандартите на ЕС.

Въпрос 3:

Отговарят ли електронните подписи на органите по приходите ,подписали посочените във въпрос № 1 електронни документи ,на определението по член 3,точка 12 от Регламент № 910/2014, което гласи следното:

„Квалифициран електронен подпис „означава усъвършенстван електронен подпис ,който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и се основава на квалифицирано удостоверение за електронни подписи.

Отговор:

Изследваните документи в Констативно-съобразителната част от настоящата експертиза са подписани с квалифицирани електронни подписи, които са поставени чрез съответните квалифицирани удостоверения за квалифициран електронен подпис, издадени от доставчици на квалифицирани удостоверителни услуги (ДКУУ).

Устройствата за поставяне на електронен подпис представляват в случая смарт карти и четци за смарт карти. Това е устройството, което прилича на флаш памет и се поставя в USB на компютъра, от който се осъществява подписването.

Тези устройства се предоставят от ДКУУ при издаване на КУКЕП. Устройствата са сертифицирани и избрани от списък с разрешени такива, и отговарят на международните стандарти за сигурност, както и на Приложение II от Регламента.

Приложение II включва подробни технически спецификации, свързани с хардуерните и софтуерните характеристики на устройствата за създаване на квалифициран електронен подпис, включително криптографските алгоритми, защитата на ключовете, механизмите за управление на устройствата и други технически аспекти, необходими за осигуряване на сигурността и надеждността на създаването на такива подписи. Всички устройства, с които са създадени процесиите подписи, отговарят на техническите изисквания на Приложение II от Регламента. ИС „Контрол“ не е устройство за създаване на квалифицирани електронни подписи по смисъла на Приложение II от Регламента

Въпрос 4:

Съвпадат ли издателите като физически лица с реалните ползватели на КЕП? Описано ли е тяхното професионално качество, с което са положили подписите?

Отговор:

Във всеки един от посочените документи е описано кой служител и в качеството си на какъв, е подписал съответния документ. Имената на служителите в документите съвпадат с имената на подписалите документите лица. В удостоверенията за електронни подписи не се записва длъжността на титуляря, записва се териториалната дирекция на НАП, в което са назначени, напр. НАП - С..

Въпрос 5:

Налице ли е издаденото удостоверение за КЕП от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги, което отговаря на изискванията,

предвидени в приложение I към Регламента?

Отговор:

Всички изследвани подписи са поставени на база на издадени квалифицирани удостоверения за квалифицирани електронни подписи, издадени в случая от „Информационно обслужване“ АД, които са доставчик на удостоверителни услуги(ДУУ), преминал одит по eIDAS, следователно те са доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги (ДКУУ). Всички лица - служители на НАП, подписали документите по-горе, са ги подписали със съответното притежавано от тях КУКЕП, което е било активно към момента на подписване. Подробности за всяко КУКЕП (квалифицирано удостоверение за квалифициран електронен подпис) са описани в Констативно-съобразителната част от настоящата експертиза.

Въпрос 6:

Валидни ли са били КЕП към датата и часа на издаване и подписване на електронните документи, изброени в т.1.?

Отговор:

Към момента на подписване всички КУКЕП са били валидни. Подробности за всеки един са описани в Констативно-съобразителната част от настоящата експертиза.

Въпрос 7:

Положените електронни подписи към коя категория електронни подписи могат да бъдат отнесени - усъвършенства или квалифициран електронен подпис?

Отговор:

Всички изследвани електронни подписи са създадени с квалифицирано удостоверение за квалифициран електронен подпис, следователно са в категорията квалифициран електронен подпис. Относно .docx документите, подписите не се валидират успешно нито в приложението на МЕУ, нито в софтуера на ЕК, нито пък със софтуер, предоставен от ДКУУ. Валидирането на квалифициран електронен подпис (КЕП), поставен в Microsoft Word, без да се променя форматът на файла, може да бъде предизвикателно, тъй като Word не предоставя директна поддръжка за стандартите на ЕС за КЕП. Ако се използва квалифициран сертификат в Microsoft Word, подписът може да бъде технически квалифициран, но Word сам по себе си не осигурява цялата необходима инфраструктура за напълно съвместим КЕП според стандартите на ЕС.

В хода на съдебното производство са приети изпратената от ответника административна преписка, както и събраните в хода на съдебното производство посочени писмени доказателства.

*Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав направи следните **правни изводи**:*

Жалбата е процесуално **допустима**, като подадена в срок /АУПДВ е връчен на 05.02.2024, жалбата е подадена на 16.02.2024, т.е. в 14-дневния срок съгласно получена на 18.03.2024г. справка от ответника в изпълнение на указанията, дадени от съда с разпореждане №2424/05.03.2024г. на АСГ, 21 състав/, от надлежна страна- адресат на оспорения акт и с правен интерес от оспорването.

Разпоредбата на чл.144 ДОПК предвижда, че по реда за обжалване на

ревизионен акт се обжалват и другите актове, издавани от органите по приходите, доколкото в този кодекс не е предвидено друго. Безспорно е, че актът, предмет на настоящото обжалване е издаден от орган по приходите, а именно- Началник сектор „Ревизии и проверки“-1, ТД НАП „Средни данъкоплатци и осигурители“ и в този смисъл е налице първата предпоставка. В случая обаче не е приложима нормата на чл.156, ал.2 ДОПК, изискваща задължително предварително обжалване по административен ред на ревизионния акт като предпоставка за обжалването пред съда, тъй като е налице изрична уредба в ДОПК. Разпоредбата на чл.166 ДОПК изрично предвижда, че актът за публично държавно вземане се обжалва по административен ред пред ръководителя на съответната администрация по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Доколкото е налице изричната разпоредба на чл.166 ал.3 ДОПК за приложение на чл.145 АПК, е допустимо съдебно обжалване на АУПДВ без предхождащо го производство по обжалването му по административен ред.

Разгледана по същество жалбата е **основателна**.

При извършената проверка на законосъобразността на оспорения АУПДВ, съдът намира, че актът е издаден от компетентен орган, по смисъла на чл. 26б, ал. 5 ЗМДВИП – орган по приходите, нарочно определен с правомощия по издаване на АУПДВ със Заповед № 3-ЦУ-2294/03.11.2023 г. на изпълнителния директор на НАП и приложенията към него-списък на лица за извършване на последващи проверки, измежду които е и проверяваното дружество „П. К. 98“ и Й. Д. М. като проверяващ /л.30/.

Заклучението на назначената съдебно-техническа-компютърна експертиза /л.1047-1085, т.4-ти/,потвърдено от вещото лице в съдебно заседание на 30.01.2025г., относно положените подписи е, че подписът, положен в оспорвания акт –АУПДВ е в docx вариант и че той технически, от инженерна страна валиден, но не съответства на изискванията на Регламент № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 година. Конкретните констатации са изложени в отговора на вещото лице, видно от който „относно .docx документите, подписите не се валидират успешно нито в приложението на МЕУ, нито в софтуера на ЕК, нито пък със софтуер, предоставен от ДКУУ. Валидирането на квалифициран електронен подпис (КЕП), поставен в Microsoft Word, без да се променя форматът на файла, може да бъде предизвикателно, тъй като Word не предоставя директна поддръжка за стандартите на ЕС за КЕП. Ако се използва квалифициран сертификат в Microsoft Word, подписът може да бъде технически квалифициран, но Word сам по себе си не осигурява цялата необходима инфраструктура за напълно съвместим КЕП според стандартите на ЕС.“ Отделно от това вещото лице е посочило, че ИС „Контрол“ не е устройство за създаване на квалифицирани електронни подписи по смисъла на Приложение II от Регламента.

Валидността на административния акт е предпоставена от изпълнението на установените изисквания за валидност, част от които са свързани с формата и съдържанието му, като пълна липса на мотиви и липса на особено съществени реквизити, по аргумент от чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК, а в случая и от специалните разпоредби на чл. 113, чл. 117 и чл. 120 от ДОПК. Подписване на съответния акт /АУПДВ/, от орган по приходите, който го

е издал, го идентифицира като негов автор и го ангажира със съдържанието му. Идентифицирането на издателя е от решаващо значение за преценката, дали към момента на постановяване на АУПДВ е разполагал с материалната компетентност да сторят това. Когато АУПДВ е издаден в писмена форма и е връчени на проверяваното дружество, на хартиен материален носител на информация, съгласно посочените по-горе норми от ДОПК, те следва да са подписани със саморъчен подпис от издателя. Тогава, когато оспорваният акт е издаден и съобщен като електронен документ /като в случая/, този акт следва да е подписан с електронен подпис, т.е. най-общо - чрез добавянето на информация в електронна форма, която дава възможност да бъде еднозначно установено авторството на електронното изявление. Изисквания за наличие на валидно удостоверение за квалифициран електронен подпис, на лицата, имащи право да правят електронни изявления от името на администрациите /а от там и изискванията за квалифициран електронен подпис в самите електронни документи/, са въведени и с разпоредбите на чл. 2 – чл. 7 от Наредбата за удостоверенията за електронен подпис в администрациите, в приложимите им след 01.03.2017 г. редакции. Въвеждането на тези изисквания е в изпълнение на изричната делегация, дадена с чл. 37 от Закона за електронното управление и при тяхното действие е започната е и проведена ревизията – предмет на настоящия спор. В специалния закон – ДОПК не се установява отклонение от тези изисквания, обратно – задължението за използване на квалифициран електронен подпис на органа по приходите при връчване на съобщения и други документи, е изрично посочено в някои текстове от кодекса. Когато АУПДВ е издаден и съобщен като електронни документи, за установяване на надлежното му подписване, а от там и на несъмненото им авторство, следва да се изясни дали издателите на акта е притежавал квалифициран електронен подпис и дали този подпис е използван надлежно при издаването на конкретния акт. Относими към отговорите на тези въпроси са разпоредбите на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги /ЗЕДЕУУ/, и Регламент (ЕС) No 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета, от 23.07.2014 г., относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар /Регламента/. Приложимостта на нормите от посочения регламент е изрично въведена с измененията на ЗЕДЕУУ /обн. ДВ, бр. 85 от 2017 г./, които редакции са действащи за релевантния период, но и преди въпросните изменения регламентът е имал приложимост на основание чл. 288, ал. 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, чл. 1 и чл. 2 от Акта относно условията за присъединяване на Република България и Румъния и промените в учредителните договори.

Според дефиницията на чл. 3, ал. 1 ЗЕДЕУУ, вр. чл. 3, ал. 35 от Регламента, „електронен документ означава всяко съдържание, съхранявано в електронна форма, по-специално текстови или звуков, визуален или аудио-визуален запис“. „Електронен подпис“ /чл. 3, т. 10 от Регламента/ означава „данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, и които титулярът на електронния подпис

използва, за да се подписва“. Усъвършенстван електронен подпис /чл. 3, т. 11 от Регламента/ означава електронен подпис, който отговаря на изискванията, посочени в чл. 26 - свързан е по уникален начин с титуляра на подписа; може да идентифицира и титуляра на подписа; създаден е чрез данни за създаване на електронен подпис, които титулярът на електронния подпис може да използва с висока степен на доверие и единствено под свой контрол; свързан е с данните, които са подписани с него, по начин, позволяващ да бъде открита всяка последваща промяна в тях. И най-сетне, квалифициран електронен подпис /чл. 3, т. 12 от Регламента/ означава „усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и се основава на квалифицирано удостоверение за електронни подписи/. Видно е, че понятието за „квалифициран електронен подпис“ съдържа в състава си елементите на „електронен подпис“ и „усъвършенстван електронен подпис“. От друга страна, нормата на чл. 33, ал. 1 от Регламента постановява, че „услугата по квалифицирано валидиране на квалифицирани електронни подписи може да се предоставя единствено от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги, който: а) извършва валидиране в съответствие с член 32, параграф 1; и б) дава възможност на доверяващите се страни да получат резултата от процеса на валидиране по автоматизиран начин, който е надежден и ефикасен и носи усъвършенстван електронен подпис или усъвършенстван електронен печат на доставчика на услугата по квалифицирано валидиране“. Или относно конкретния случай, изпълнението на цитираното по-горе изискване на чл. 3, т. 12 от Регламента, означава да съществуват безспорни данни за свързаност между съответните електронни подписи и електронните документи /АУПДВ/, за които се твърди, че е подписан с този подпис, да се установява свързаност по уникален начин с автора на подписа и използването му под негов контрол, както и да е била извършена услугата квалифицирано валидиране на квалифицираните електронни подписи, при условията на чл. 33, ал. 1 от Регламента.

На следващо място, с Регламент № 910/2014, са въведени единни изисквания за електронните подписи. Съгласно чл. 52, т. 2 от Регламента - „Влизане в сила“, същият се прилага от 01 юли 2016 г., с изключение на изрично изброени норми, сред които не са относимите към конкретния случай разпоредби. Тези относими разпоредби са в сила от 01.07.2016 г., и са пряко приложимо право, вкл. за България. Съгласно чл. 3, т. 15 от Регламента сочи, че „квалифицирано удостоверение за електронен подпис“ означава удостоверение за електронен подпис, което се издава от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги и отговаря на изискванията, предвидени в Приложение 1. Съгласно въпросните изисквания квалифицираните удостоверения за електронни подписи съдържат: а) указание най-малко във форма, подходяща за автоматизирана обработка, че удостоверението е издадено като квалифицирано удостоверение за електронен подпис; б) набор от данни, които еднозначно представляват издалия квалифицираното удостоверение доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги, който набор включва най-малко държавата членка по установяване на доставчика и: -за юридическо лице: наименованието и, където е приложимо, регистрационния

номер според официалните регистри, - за физическо лице: името на лицето; в) най-малко името на титуляря или псевдоним; ако се използва псевдоним, той се посочва ясно; г) данни за валидиране на електронния подпис, които съответстват на данните за създаване на електронния подпис; д) информация за началото и края на срока на валидност на удостоверението; е) идентификационен код на удостоверението, който е уникален за доставчика на квалифицирани удостоверителни услуги; ж) усъвършенстван електронен подпис или усъвършенстван електронен печат на издаващия доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги; з) място, където удостоверението, което поддържа усъвършенствания електронен подпис или усъвършенствания електронен печат, посочени в буква ж), е на разположение безплатно; и) място на услугите, до което се отправят искания за проверка на валидността на квалифицираното удостоверение; й) когато данните за създаване на електронен подпис, свързани с данните за валидиране на електронен подпис, се намират в устройство за създаване на квалифициран електронен подпис, това съответно се указва най-малко във форма, подходяща за автоматизирана обработка.

С Решение от 20.10.2022 г. по дело С-362/2021 г., СЕС се е произнесъл по отправено преюдициално запитване по адм. дело № 382 / 2018 г. по описа на АСВТ, като е посочил че чл. 25, § 1 от Регламент № 910/2014 допуска издаден като електронен документ административен акт да бъде обявен за нищожен, когато е подписан с електронен подпис, който не отговаря на предвидените в този регламент изисквания, за да може да се счита за „квалифициран електронен подпис“ по смисъла на член 3, точка 12 от Регламента; чл. 3, т. 12 от Регламент № 910/2014 трябва да се тълкува в смисъл, че при липса на „квалифицирано удостоверение за електронен подпис“ по смисъла на чл. 3, т. 15 от този регламент, е налице достатъчно основание, за да се приеме, че електронният подпис не представлява „квалифициран електронен подпис“, като в това отношение е ирелевантно евентуалното му обозначаване като „професионален електронен подпис“; ако в удостоверението, издадено от доставчика на удостоверителни услуги, е вписан електронен подпис, това не е достатъчно, за да се смята, че този подпис отговаря на предвидените в Регламента изисквания и за да се счита за „квалифициран електронен подпис“ по смисъла на чл. 3, т. 12 от посочения регламент; чл. 3, т. 12 от Регламента и приложение I към него трябва да се тълкуват в смисъл, че при проверката на съответствието на квалифициран електронен подпис с изискванията на това приложение, обстоятелството, че имената на титуляря на електронния подпис, които той обичайно изписва на кирилица, са транслитерирани на латиница, не е пречка електронният подпис на титуляря да се счита за „квалифициран електронен подпис“ по смисъла на този член 3, точка 12, стига този електронен подпис да е свързан по уникален начин с титуляря на подписа и да може да го идентифицира.

Съобразно цитираните отговори в решението на Съда и коментираното по – горе заключение, настоящият състав приема, че наличните в делото доказателства не установяват еднозначно и категорично подписването на електронните документи с квалифициран електронен подпис от посочените

като техни автори лица. Доколкото доказването законосъобразността на оспорвания АУПДВ, е в тежест на администрацията /чл. 170, ал. 1 от АПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК/, а в случая се касае за актове, засягащи по негативен начин имуществени интереси на оспорвания данъчен субект, изводите на вещото лице не следва да бъдат преценявани в ущърб на жалбоподателя.

Нищожен по дефиниция е акт, издаден от материално и процесуално некомпетентен административен орган. Съобразно соченото в него авторство, оспорваният АУПДВ е издаден от оправомощен орган, в рамките на неговата компетентност, определена със Заповед № 3-ЦУ-2294/03.11.2023 г. на изпълнителния директор на НАП и приложенията към него-списък на лица за извършване на последващи проверки. В съдържанието на акта е отразено, че е издаден чрез информационна система „Контрол“ като електронен документ, подписан с електронен подпис. В случая вещото лице е посочило, че ИС „Контрол“ не е устройство за създаване на квалифицирани електронни подписи по смисъла на Приложение II от Регламента.

От страна на жалбоподателя АУПДВ са оспорени по реда на чл. 184 от ГПК във вр. с § 2 ДОПК, като по изложените по-горе съображения съдът намира за недоказано подписването им с квалифициран електронен подпис.

В случая експертизата на практика еднозначно установява липсата на квалифицирано валидиране от издателя на електронния подпис, към датата на подписване на АУПДВ. По – конкретно крайния извод на ВЛ е ИС „Контрол“ не е устройство за създаване на квалифицирани електронни подписи, тоест не е налице валидиране на подписа в съответствие с изискването на чл.32, §1,б. „е“ от Регламента. Т. валидиране е изрично посочено в Приложение № 1 към Регламента, като необходимо съдържание на квалифицираното удостоверение за електронен подпис“, съответно то представлява изискване към самия квалифициран електронен подпис, което в случая не е доказано, че е изпълнено. Именно в този смисъл е и даденото разрешение в т. 2 от Решение от 20.10.2022 г. по дело С-362/2021 г. на СЕС, съгласно което липса на квалифицирано удостоверение за електронен подпис по смисъла на чл. 3, т. 15 е самостоятелно и достатъчно основание, за да се приеме, че въпросните електронни подписи не представляват „квалифициран електронен подпис“.

Следва да се подчертае, че експертизата установява по еднозначен начин, че в изследваните електронни подписи в документите, обект на експертизата, липсва длъжността на титуляра. В електронните подписи, авторите са посочени с изписани имена на латиница, без да е посочено ЕГН и длъжността на служителя, положил подписа. Безспорно, в чл. 24, § 2, буква „е“, подточка „д“ от Регламент № 910/2014, е въведено изискване доставчикът на квалифицирани удостоверителни услуги да използва надеждни системи за съхранение на предоставените му данни във вид, позволяващ проверка, така че да са публично достъпни за извличане само в случаите, когато е получено съгласието на лицето, за което се отнасят данните. Това изискване обаче не елиминира необходимостта КЕП да съдържа елементите на „усъвършенстван

електронен подпис“, вкл. данни, обвързващи го по уникален начин с автора на подписа и позволяващи този автор да бъде идентифициран. Еднозначно обвързване на електронния подпис с неговия автор не може да се постигне и чрез включване името на автора, неговия имейл и наименованието на юридическото лице, с което е обвързан. Крайният извод, както се отбеляза и по-горе в решението, е че не се доказва по безспорен начин установена свързаност на авторите със съответните електронни подписи, т.е. изпълнението на изискванията на чл. 26, вр. с чл. 3, т. 11, вр. с т. 12 от Регламента.

Отделно от това, СТКЕ сочи, че датата и часа на полагане на електронен подпис при АУПДВ, са взети от компютъра, на който са подписани и по този начин не може да се удостовери реалното време на подписване, което от своя страна води до нарушение на б. „ж“, предл. второ от Приложение № 1 към Регламент № 910/2014. Липсата на доказателства от независим сървър и по-конкретно от доставчика на услугата, за времето на подписване на електронните документи е съществен недостатък на електронния подпис, който прави макар и теоретично, възможно да се променя съдържанието на документа, подписан с този електронен подпис.

Изброените недостатъци на процесните електронни подписи обосновават извод, че по делото не е доказано тези електронни подписи да притежават изискуемите характеристики на „квалифициран електронен подпис“ по смисъла на чл. 3, т. 12 от Регламент № 910/2014. Това от своя страна означава, АУПДВ не съответства на изискванията за форма, защото не е подписан – не съдържа задължителния реквизит, изискуем на общо основание съгласно чл. 59, ал. 2, т. 8 от АПК. От друга страна, липсата на надлежно подписване на АУПДВ с квалифициран електронен подпис от органите по приходите, които са посочени като негов издател, не позволява да бъде установено по категоричен начин, че именно този орган е автор на текста, съставляващ съдържанието и диспозитива на акта. Недоказаното авторство на АУПДВ обуславя едно изначално опорочено административно производство, поради недоказана персонална компетентност на органа по приходите, което е отделно основание за нищожност на приключващия това производство акт. На това основание, АУПДВ представлява нищожен ИАА, който не поражда присъщите му правни последици, свързани с установяване и погасяване на определените с него данъчно-осигурителни задължения. По горните съображения, нищожността на Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) №0644/01.02.2024г., издаден от Й. Д. М. на длъжност Началник сектор „Ревизии и проверки“-1, ТД НАП „Средни данъкоплатци и осигурители“, следва да бъде прогласена от съда.

За пълнота следва да се отбележи, че дори да се приеме, че АУПДВ №0644/01.02.2024г. е издаден от компетентен орган в предписаната от закона форма и съдържащи изискуемите от закона реквизити, подписан с валиден КЕП, то оспорваният акт е издаден в нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 26б, ал. 1 от ЗМДВИП, на микро-, малки и средни

предприятия, които в изпълнение на заповед на министъра на здравеопазването при извънредна епидемична обстановка са преустановили дейността си след 1 ноември 2020 г., се предоставят безвъзмездни средства в размер на процент от оборота им без ДДС за същия календарен период в рамките на периода от 1 март 2019 г. до 29 февруари 2020 г. включително, за срок до отпадането на съответното основание за преустановяване на дейността. За предприятия, които след 1 януари 2020 г. са започнали/възобновили дейност, която е преустановена в изпълнение на заповед на министъра на здравеопазването, безвъзмездните средства са в размер на процент от оборота им без ДДС за предходния месец на месеца, през който е преустановена дейността. Средствата по предходното изречение се предоставят за всеки от месеците до отпадане на съответното основание за преустановяване на дейността, като за непълнен месец безвъзмездните средства се предоставят пропорционално на дните от месеца.

В разпоредбата на чл. 26б, ал. 2 от ЗМДВИП е предвидено, средствата по ал. 1 да се предоставят на микро, малки и средни предприятия, отговарящи на критерии и по ред, определени от Министерския съвет по предложение на министъра на икономиката. В процедура чрез подбор на проектни предложения може да участват и безвъзмездна финансова помощ може да бъде предоставена на лица, които нямат публични задължения по чл. 162, ал. 2, т. 1 и 7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс преди 1 януари 2020 г., установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, или задълженията им са отсрочени, разсрочени или обезпечени, включително на лица, за които са налице основанията по чл. 54, ал. 1, т. 6 от Закона за обществените поръчки, като ал. 3 предвижда, че тези средства се превеждат по платежна сметка на съответното предприятие от НАП.

С Решение № 947 от 18.12.2020 г. на Министерски съвет е дадено съгласие Министерството на икономиката със средства по ОПИК, да обяви процедура на директно предоставяне с конкретен бенефициент - Национална агенция по приходите /НАП/. С т. 3 от решението на МС са определени критерии и ред, съгласно приложението към т. 3, за предоставяне на БФП от НАП, като в т. 3 от раздел "Допустими кандидати" от горните Критерии е предвидено, допустими да са само кандидати, които отговарят на изискванията за микро-, малко или средно предприятие съгласно Закона за малките и средни предприятия и Препоръка на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро-, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36).

В раздел "Вид процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ" от Критериите е предвидено също, подборът на предприятията да се основава на принципа на финансиране, основано на нуждите – съответствие с основните предизвикателства пред бизнеса/икономиката, като за финансиране бъдат предложени заявленията, които съответстват на критериите, по реда на тяхното постъпване, до изчерпване на финансовия ресурс по схемата. Посочено е, че подробни критерии и ред, по които се предоставят средствата ще бъдат заложили в схемата за набиране на заявления за подкрепа чрез оборотен капитал за МСП, засегнати от

временните противоепидемични мерки.

С решението на МС НАП е определена за администратор на помощта по мярка "Подкрепа чрез оборотен капитал за МСП, засегнати от временните противоепидемични мерки". Сключен е договор за безвъзмездна финансова помощ, между НАП и Управляващия орган на ОПИК по проект BG16 RFOP002-2. 095 "Подкрепа чрез оборотен капитал за МСП, засегнати от временните противоепидемични мерки чрез прилагане на схема за подпомагане от НАП по ОПИК 2014 - 2020, въз основа на процедура чрез директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ.

Във връзка с одобрените с т. 3 на Решение № 947/18.12.2020 г. на МС, критерии и ред за предоставяне на помощта, и предвиденото в раздел "Вид процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ", изпълнителният директор на НАП е одобрил Условия за кандидатстване и условия за изпълнение за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма "Иновации и конкурентоспособност" 2014-2020, Схема за набиране на заявления за подкрепа BG16 RFOP002-2. 095 "Подкрепа чрез оборотен капитал за МСП, засегнати от временните противоепидемични мерки", съдържащи подробни критерии и ред за предоставяне на помощта.

Според Условия за кандидатстване и условия за изпълнение за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ОПИК, Схема за набиране на заявления за подкрепа BG16 RFOP002-2. 095 "Подкрепа чрез оборотен капитал за МСП, засегнати от временните противоепидемични мерки", целта на процедурата е осигуряване на оборотен капитал за МСП, засегнати от временните противоепидемични мерки, за преодоляване на икономическите последствия.

В съответствие с чл. 26б, ал. 4 ЗМДВИП, НАП кандидатства въз основа на решение на управителния съвет за дейности по извършване на плащания към микро, малки и средни предприятия по ал. 1 – 3 с европейски средства въз основа на сключен договор с управляващ орган на оперативна програма съгласно условията на съответния договор.

По същия начин се процедира и по проект №BG16RFOP002-2.097 и № BG16RFOP002-2.101.

Оспореният пред съда акт е издаден във връзка с изпълнението на договор за безвъзмездна финансова помощ, сключен на 19.01.2021 г. между НАП и Управляващия орган на ОПИК по проектите №BG16RFOP002-2.097 и № BG16RFOP002-2.101. и по проект BG16 RFOP002-2.095 "Подкрепа чрез оборотен капитал за МСП, засегнати от временните противоепидемични мерки чрез прилагане на схема за подпомагане от НАП на ОПИК 2014 - 2020", сключен въз основа на процедура чрез директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ на НАП по смисъла на чл. 43, ал. 1 ЗУСЕСИФ. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗНАП, изпълнителният директор организира, ръководи и контролира цялостната дейност на агенцията.

Настоящият съдебен състав отбелязва, че е налице задължителната сила на условията за кандидатстване. Условията за кандидатстване, утвърдени като част от документите по чл. 26, ал. 1 ЗУСЕСИФ, са влезли в

сила и са задължителни както за кандидатите, така и за органа, който ръководи административното производство. Относно съдържащите се в тях критерии за предоставяне на помощта и реда за доказване на съответствие с тях дружеството- жалбоподател е било предварително и надлежно запознато, като това се удостоверява с подписването на съответната декларация, задължително изискуема като приложение към проектното предложение. След като горните условия са влезли в сила, те са задължителни както за кандидатите, така и за органа, който ръководи административното производство. В тази смисъл, основателни за възраженията в жалбата и в писмените бележки, че е следвало да бъде извършена предварителна, а не последваща проверка на условията за допустимост на кандидатите във връзка с вече отпуснатите им суми.

В оспорения акт, административният орган е приел, че за дружеството не е налице основание за подпомагане, тъй като „ПЕТРОВ КОМЕРС 98“ ООД е недопустим кандидат за финансиране по посочените програми, поради обстоятелството, че дружеството в качеството му на свързано предприятие с „АЛПЕН“ ЕООД, „ВИКТОРИЯ РИНГ“ ЕООД, „АРТ 2000“ ООД и „АРТ ТРЕЙД“ ЕАД, не е със статус на микро-, малко или средно предприятие, тъй като на базата на последните две последователни финансови години (2019 г. и 2020 г.), преди годината на кандидатстване, посочени в подадените при кандидатстване декларации за обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4 от ЗМСП, предприятието има параметри по-високи от тези по чл. 3 от ЗМСП. В АУПДВ е възприет извода, че доколкото дружеството- жалбоподател е свързано предприятие с останалите четири дружества, то общият брой на ССБ на персонала, на свързаните лица са за 2019 г. – $48,67 + 168,40 + 222,24 = 439,31$, а за 2020 г. – $33,19 + 104,34 + 143,93 = 284,46$.

Съгласно чл. 3 от Закона за малките и средни предприятия /ЗМСП/, категорията малки и средни предприятия включва предприятията, които имат:

1. средносписъчен брой на персонала, по-малък от 250 души, и
2. годишен оборот, който не превишава 97 500 000 лв., и/или стойност на активите, която не превишава 84 000 000 лв.

Разпоредбата на чл.4 ал.5 от Закона за малките и средни предприятия предвижда, че „свързани предприятия са предприятията, между които съществува някое от следните отношения:

1. едното предприятие притежава повече от половината от броя на гласовете в общото събрание на другото предприятие;
2. едното предприятие има право да назначава или освобождава повече от половината от членовете на изпълнителния, управителния или надзорния орган на другото предприятие;
3. едното предприятие има право да упражнява решаващо влияние върху другото предприятие по силата на договор, сключен между тях, или на клауза в неговия устав, учредителен договор или друг учредителен акт;
4. предприятие, което е акционер, съдружник или член в друго предприятие, контролира самостоятелно повече от половината от броя на гласовете в

общото събрание на това предприятие по силата на споразумение с други акционери, съдружници или членове“.

В случая, не е налице нито една от законовоизброените хипотези за свързаност между „ПЕТРОВ КОМЕРС 98“ ООД с „АЛПЕН“ ЕООД, „ВИКТОРИЯ РИНГ“ ЕООД, „АРТ 2000“ ООД и „АРТ ТРЕЙД“ ЕАД, а от друга страна, видно от изготвената по делото съдебно- счетоводна експертиза броя на заетите лица в дружеството-жалбоподател за всяка една от двете години-за 2019, респ. за 2020г. е под 250 човека и в този смисъл са правилни възраженията в жалбата в тази насока.

Изложените аргументи в писмените бележки на жалбоподателя за липса на свързаност по смисъла на чл.4 ал.8 ЗМСП са ирелевантни в случая, тъй като в оспорения АУПДВ не са изложени твърдения в тази насока от страна на органа по приходите.

При това положение основателни са възраженията на жалбоподателя за незаконосъобразност на оспорения АУПДВ, доколкото фактите в същия не са съобразени с материалния закон, а направеното тълкуване на относимите разпоредби не съответства на действителния смисъл на закона. Поради това и не са налице основания за установяване на неправомерно получени средства, недължимо платени или надплатени, съответно и лихви.

В този смисъл неправилно органът по приходите е наредил възстановяването на така посочената сума, ведно с лихва за просрочия към нея.

Оспореният АУПДВ противоречи и на целта на закона, която е да се осигури оборотен капитал на микро, малки и средни предприятия, засегнати от временните противоепидемични мерки за преодоляване на икономическите последици. В резултат на въведените ограничения относно дейността им тези предприятия, са загубили значителна част или изцяло възможността за приходи, като същевременно понасят разходи, необходими за съществуването им.

По изложените съображения, оспореният АУПДВ се явява и незаконосъобразен, като издаден при неправилно приложение на материалния закон и противоречие с целта на закона, които нарушения са самостоятелно основание за незаконосъобразност на оспорения акт.

При този изход на спора следва да се присъдят разноски в полза на жалбоподателя. При своевременно заявеното искане за това, административният орган следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя направените разноски по делото в размер общо на 11 211.80 лв. /единадесет хиляди двеста и единадесет лева и осемдесет стотинки/, от които държавна такса 50,00 лв. възнаграждение за вещо лице по СТКЕ 1539.45 лева, депозит в размер на 622.35 за съдебно- счетоводна експертиза и заплатено възнаграждение за адвокат в размер на 9000 лева, съобразно Договор за правна защита и съдействие от 28.01.2025г., имащ значение и на разписка за получената в брой сума. Заплатеното възнаграждение от 9000 лева е съответно на степента на фактическа и правна сложност на делото, като от пълномощника на жалбоподателя са извършени множество процесуални действия, както във връзка с ангажиране на доказателства, така и на становища.

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА по искане на „ПЕТРОВ КОМЕРС 98“ ООД ЕИК[ЕИК], **НИЩОЖНОСТТА** на Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) №0644/01.02.2024г., издаден от Й. Д. М. на длъжност Началник сектор „Ревизии и проверки“-1, ТД НАП „Средни данъкоплатци и осигурители“. **ОСЪЖДА** Национална агенция за приходите, да заплати на „ПЕТРОВ КОМЕРС 98“ ООД ЕИК[ЕИК], разноси по делото в размер 11 211.80 лв. /единадесет хиляди двеста и единадесет лева и осемдесет стотинки/.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: